

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Vékony Tibor (3300 Eger, Szálloda u. 5.) ügyvéd által képviselt felperes neve (felpres címe) perújított felperesnek - a dr. Gordos Csaba (3300 Eger, Törvényház u. 7. I/7.) ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) perújító alperes elleni perújítási ügyében a Heves **Megyei Bíróság** 2010. szeptember 30. napján meghozott 1.P.20.303/2010/5. számú ítélete ellen a perújító alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a perújító alperest, hogy 3 nap alatt fizessen meg a perújított felperesnek 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A perújított felperes 8.500.000 forint és járulékai erejéig kérte fizetési meghagyás kibocsátását a **P... Kft.** I. rendű, a perújító alperes mint II. rendű, **B. A.** III. rendű és az **É... Kht.** IV. rendű kötelezettek ellen. Követelését az I. rendű kötelezett által 2007. február 21-én kiállított saját váltóra alapította, amelyhez kapcsolódóan a II., III., IV. rendű kötelezettek váltókezesességet vállaltak. A fizetési meghagyás ellentmondás hiányában 2009. december 7-én jogerőre emelkedett.

A perújító alperes a 2010. augusztus 10-én előterjesztett perújítási kérelmében a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy formálisan volt az I. rendű kötelezett tulajdonosa, illetve ügyvezetője. A cég ügyeit ténylegesen **B. A.** intézte. Állította, hogy a váltóról nem tudott, majd arra hivatkozott, hogy **B. A.** és hozzátartozói a tartozás kiegyenlítését ígérték. 2010 elején vált világossá számára, hogy bűncselekmény áldozatává vált. A büntett miatt harmadik személy már feljelentést is tett, a váltó e bűncselekmény elleplezésére szolgáló hamisítvány. A Pp. 261. § (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozva arra is utalt, hogy az I. és a IV. rendű kötelezettek között valós gazdasági események nem történtek, így a váltó útján biztosított, az I. rendű kötelezett és a felperes között létrejött faktoring szerződés alapja egy fiktív, jogszabályba ütköző, ezért semmis jogügylet. A perújításra nyitva álló 6 hónapos határidő lejártá miatt igazolási kérelemmel élt, mert csak a határidő lejártá után jutott tudomására, hogy több bűncselekményben folyik nyomozás a sérelmére elkövetett csalás miatt.

A perújított felperes a perújítási kérelem elutasítását és a perújító alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a ... **Megyei Bíróság** ... számú, 2009. december 7-én jogerőre emelkedett fizetési meghagyását hatályában fenntartotta. Kötelezte a perújító alperest, hogy fizessen meg a perújított felperesnek 3 napon belül 200.000 forint perköltséget.

A perújítási kérelmet érdemben vizsgálva a Pp. 260. § (1) bekezdésének a) pontja alapján azt állapította meg, hogy a perújító alperes nem tudott olyan egyértelmű tényről, illetve bizonyítékot szolgáltatni, amelynek elbírálása esetén a bíróság rá nézve kedvezőbb határozatot hozott volna. Az állított bűncselekménnyel kapcsolatosan jogerős bírói határozatra nem hivatkozott. A csatolt feljelentés-másolatok, illetőleg a nyomozás során felvett jegyzőkönyvek önmagukban az előadását nem támasztják alá. A tárgyaláson bemutatott váltó az iratok között megtalálható másolattal megegyezik.

Az ítélet ellen a perújító alperes terjesztett elő fellebbezést, amely annak megváltoztatására és a perújítási kérelmének megfelelő határozat meghozatalára irányult.

Az elsőfokú eljárásban előadottakat megismételve arra hivatkozott, hogy az egész jogügyletet a II. rendű kötelezett irányította, a pénzt ő használta fel, ebből következően bűncselekmény áldozatává vált. A büntetőeljárásoknak ki kell terjednie a perújított felperes szerepére is. A perbeli váltót nem ismerte, nem emlékszik rá. Feltehetően több más irat között íratta vele alá a II. rendű kötelezett anélkül, hogy a tartalmára, váltó jellegére utalt volna. Álláspontja szerint az ügy eldöntése olyan előzetes kérdéstől függ, melynek elbírálása a büntetőbíróság hatáskörébe tartozik.

A perújított felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

Utalt arra, hogy a váltókezesi minőségben történő ügyletkötés alkalmával bűncselekmény nem történt, erre a perújító alperes sem hivatkozott, ezért a büntetőeljárás eredménye a jelen ügyben hozott határozatot nem befolyásolhatja.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében vizsgálta felül.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése is helytálló, annak indokolását azonban az ítéletábra pontosítja, illetve kiegészíti az alábbiak szerint.

A perújított felperes a fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelmével váltóbirtokosként megtérítési igényt érvényesített a perújító alperessel szemben a Genfben 1930. június 7-én megkötött váltójogi egyezmény közzétételéről szóló 1/1965. (I.24.) IM rendelet (továbbiakban: Vt.) 43. § (1) bekezdése szerint. Figyelemmel arra, hogy az esedékességkor a főadós nem fizetett, a felperes a Vt. 77. § (3) bekezdése értelmében a per tárgyát képező saját váltó esetén is alkalmazandó Vt. 30. § (1) bekezdése és Vt. 32. § (1) bekezdése alapján követelhetette a teljesítést a váltókezes perújító alperestől.

A követeléssel szemben jelen eljárásban a perújító alperes kifogást érvényesített, amelyre vonatkozóan a Vt. 17. §-a úgy rendelkezik, hogy a váltón alapuló keresettel megtámadott személy a váltóbirtokossal szemben nem hivatkozhat olyan kifogásra, amely a kibocsátóval vagy valamelyik előbbi váltóbirtokossal szemben fennálló személyes viszonyán alapul, kivéve, ha a váltóbirtokos a váltó megszerzésével tudatosan az adós hátrányára cselekedett.

A bírói gyakorlat rámutatott, hogy a váltóban tett feltétlen fizetési ígéretre és az érvényesítés módjában is privilegizált kötelezettségvállalásra tekintettel nem fogadható el korlátlanul minden kifogás, ami a váltóadás és a váltóbirtokos között nem váltójogi jogviszonyból ered. Abban az esetben, ha az alapügy jogosultja és kötelezettje kerül szembe egymással a váltójogviszonyban, a bíróság csak bizonyos feltételek esetében vizsgálhatja a mögöttes ügyletet annak érdekében, hogy tartozatlan fizetés ne történjék pusztán a váltóval történő fizetés miatt. Ehhez azonban szükséges, hogy a kötelezett legalább valószínűsítse azon alapügylet meglétét, amelyből eredően a felperessel szemben olyan ellenkövetelése áll fenn, amely alkalmas a váltóval szemben annak kifogás útján történő érvényesítésére (BH1992. 777).

Mindezekből következik, hogy a nem váltójogi kifogásnak is a megtérítési váltóadás és a váltóbirtokos közötti jogviszonyból kell erednie, csak ebben az esetben van lehetősége a bíróságnak arra, hogy azt érdemben vizsgálja. Jelen esetben a perújító alperes a főváltóadás és más - hasonló tulajdonosi körrel létrejött - gazdasági társaságok közötti ügyletek színleltségére hivatkozott, ez azonban a perújítás szempontjából irreleváns. Így a főváltóadás és a IV. rendű kötelezett közötti ügyletek sem vizsgálhatók ebben az eljárásban, mert az erre alapított kifogás nem a váltóadás és a váltóbirtokos közötti jogviszonyból származik. A perújító alperes által hivatkozott, a főváltóadás kft-t - állítása szerint - ténylegesen irányító személlyel való kapcsolata a váltókezesesség létrejöttét és érvényességét szintén nem érinti, ezért kifogás tárgyát nem képezheti.

A bíróságnak a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján hivatalból kellett vizsgálnia, hogy a perújításnak a 260-262. §-ban meghatározott előfeltételei fennállnak-e: ebben a körben azt is, hogy a perújító fél által a perújítás alapjául felhozottak valóságuk bizonyítása esetében alkalmasak lehetnek-e arra, hogy a bíróság a perújító félre kedvezőbb határozatot hozzon.

A perújítási eljárásban a felek közötti jogviszonyra vonatkozó anyagi jogi szabályok határolják be a jelentőséggel bíró tényeket, körülményeket: a nem ezekre irányuló bizonyítás a félre kedvezőbb eredményre nem vezethet. Adott esetben a Vt. szabályai alapján kellett a releváns tényeket meghatározni, a perújító alperes által felhozottak azonban nem esnek ebbe a körbe. A hivatkozott büntetőeljárás, illetve egy, a nem a peres felek közötti esetleges leplezett szerződés érvénytelensége a perújítás alapját nem képezheti.

Az ítélet tábla csak utal arra, hogy a csatolt feljelentést tevő T. T. a főadós által 2008. április 18-tól megkötött ügyleteket kifogásolta, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a feljelentés nem érintheti a per tárgyát képező, 2007. február 21-én létrejött jogviszonyt, a per tárgyalásának felfüggesztése ezért sem indokolt.

Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

A perújító alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perújított felperes részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5)-(6) bekezdése alapján a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére tekintettel mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére. A perújító alperes költségmentességére tekintettel a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. január 5.

. Szabó Klára s.k.
a tanács elnöke

. Sándor Ottó s.k.. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: